

سال تهیه: بهار ۱۳۹۴

بازنگری: ۱۴۰۰

۶۷-۳۲۳۳۲۰۶۵ (داخلی ۲۹۲)

www.Bimaramozesh.blogfa.com
 Telegram.me/bimar_amozesh

Insta:isa-diabet

B.H.E.21 کد:

دیگوکسین :

این دارو به اشکال مختلف وجود دارد. به شکل قرص ، آمپول، قطره و شربت می باشد. دیگوکسین برای افزایش قدرت پمپاژ قلب تجویز می شود. این دارو با بهبود تعداد ضربان قلب و ضرب آهنگ آن تأثیر می گذارد. در نتیجه، گردش خون بهبود یافته و علایم ناشی از وضعیت بد کار کردن قلب مثل تنگی نفس و تورم دست ها و پاها کاهش می یابد.

موارد مصرف دیگوکسین :

- در نارسایی قلب جهت خونرسانی عمومی بدن و همچنین خونرسانی به ارگانهای حیاتی
- در بی نظمی های ریتم قلب

چگونگی مصرف:

دیگوکسین معمولاً روزی یک بار تجویز می شود. مهم است که دارو هر روز در ساعت یکسانی مصرف شود. معمولاً بهتر است که صبحها ناشتا خورده شود تا کمتر فراموش شود. البته اگر عادت دارید برای صبحانه غلات برشته بخورید، مراقب باشید دیگوکسین را حداقل یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از صبحانه مصرف کنید. (سبوس موجود در این غلات به دیگوکسین متصل شده از جذب آن جلوگیری می کند). هر روز پیش از مصرف دیگوکسین، نبضتان را به یک دقیقه بشمارید. اگر این کار را بلد نیستید از یک پزشک یا پرستار بخواهید آن را برای شما بیاموزد.

توصیه ها:

- اگر نبضتان ۶۰ دقیقه یا کمتر بود، پیش از مصرف داروی آن روز، با پزشکتان مشورت کنید،
- اگر دیگوکسین مایع مصرف می کنید فقط از قطره چکان مخصوصی که در جعبه دارو موجود است برای اندازه گیری مقدار موردنظر استفاده کنید.
- از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید.
- اگر یک نوبت را فراموش کردید، اگر ظرف ۴ ساعت به یاد آورید مصرفش کنید. در غیراین صورت نوبت فراموش شده را رها کرده به برنامه دارویی معمولتان باز گردید. مقدار دارو را دو برابر نکنید.
- اگر به هر دلیل دارو را برای دو یا چند نوبت متوالی مصرف نکرده اید پیش از آغاز مجدد دارو با پزشکتان مشورت کنید

هشدارها و عوارض جانبی:

در صورت بروز هر یک از نشانه‌های زیر مصرف دیگوکسین را قطع کرده، و با پزشکتان تماس بگیرید: بی‌اشتهایی، اسهال، تهوع، استفراغ، گیجی، تاری دید (مشاهده یک هاله زرد متمایل به سبز اطراف چراغ‌ها)، تورم دست‌ها و پاها، تنگی نفس، افزایش وزن ناگهانی (۵/۱ کیلوگرم، در ۲۴ ساعت)، تپش قلب (احساس تکان خوردن شدید قلب در قفسه سینه)، یا نبض زیر ۶۰ در دقیقه.

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف دیگوکسین، پزشکتان را مطلع سازید:

۱. حساسیت به دیگوکسین

۲. بارداری یا شیردهی

۳. مصرف داروهای دیگر؛ به ویژه دیگر داروهای دیجیتالیس یا داروهای قلبی دیگر. (آمیودارون، مسدودکننده‌های کانال کلسیمی، پروپافنون، کینیدین)؛ داروهای پرفشاری خون (مسدودکننده‌های کانال کلسیمی)؛ مهارکننده‌های اشتها (قرص‌های کاهش وزن، آمفتامین‌ها)؛ داروهای آسم، سرفه، سرماخوردگی، و سینوزیت؛ داروهای کاهش کلسترول خون (کلستیرامین، کلستپول)؛ داروهای مدر و داروهایی که موجب دفع پتاسیم از بدن می‌شوند؛ و داروهای حاوی پتاسیم.

۴. سابقه یا ابتلا به بیماری‌های کلیوی

هنگام مصرف دیگوکسین توصیه می‌شود:

۱. به طور مستقیم به پزشکان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد.

۲. یک برگه شناسایی پزشکی همراه داشته باشید که نشان دهد دیگوکسین مصرف می‌کنید.

۳. دیگوکسین را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در این شرایط دیگوکسین فاسد می‌شود).

۴. دیگوکسین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان در توالت دور بریزید.

۵. قرص‌های ۰.۲۵ میلی‌گرم دیگوکسین کوچک و سفید بوده، شبیه برخی قرص‌های مدر می‌باشند. مراقب باشید آنها را با هم اشتباه نکنید. بهتر است هیچگاه قرص‌های مختلف را داخل یک ظرف مخلوط نکنید.

تذکر:

هنگام مصرف دیگوکسین نباید شکل دارو، مثلاً قرص و کپسول، را تغییر دهید. زیرا اگرچه تعداد دارو یکسان باشد، اشکال مختلف دارویی به مقادیر متفاوتی جذب می‌شوند. هنگام مصرف دیگوکسین اگر در حال مصرف یک داروی مدر دفع‌کننده پتاسیم از بدن هستید، مکمل پتاسیم خود را حذف کنید. اگر بدنتان پتاسیم کافی نداشته باشد، ممکن است مسمومیت با دیگوکسین رخ دهد. اگر نمی‌توانید مکمل پتاسیمی مصرف کنید از پزشکان بخواهید نوع دیگری از دارو را به شما تجویز کند.

مشاور علمی: خانم دکتر ناهید زمانی (متخصص قلب و عروق)

منبع: عسگری، م و سلیمانی، م. مراقبت‌های پرستاری ویژه در بخش‌های ICU، CCU و دیالیز، بشری-نشر حکیم هیدجی، ۱۳۸۹، چاپ شانزدهم